

บทคัดย่อ

ไซเบอร์สเปซหรืออินเทอร์เน็ต เป็นเครือข่ายของคอมพิวเตอร์ระบบต่างๆ ที่เชื่อมโยงกัน ทำให้การติดต่อสื่อสารต่างๆ ทำได้อย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยีประเภทนี้ไปใช้ประโยชน์อย่างมากมาย อย่างไรก็ตามก็ทำให้เกิดปัญหาของการใช้งานบนโลกของไซเบอร์สเปซ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสาร การแสดงความคิดเห็น หรือการใช้งานทางด้านความบันเทิงต่างๆ ซึ่งหากผู้ใช้งานได้ใช้โดยเคารพสิทธิของบุคคลอื่น อาทิ เช่น บุคคลที่เป็นเจ้าของผลงาน หรือไม่กล่าวถ้อยคำอันเป็นการหมิ่นประมาทผู้อื่น เช่นนี้แล้วการละเมิดสิทธิต่างๆ ก็คงจะไม่เกิดขึ้น แต่เนื่องจากสภาพการใช้งานตามที่เราได้ทราบกันแล้วว่าบุคคลอื่นจะไม่อาจทราบได้ว่าบุคคลที่ตนได้ติดต่อด้วยเป็นบุคคลใด ทำให้การเคารพสิทธิของผู้อื่นถูกลดทอนลงไปด้วย ซึ่งในสถานการณ์ปัจจุบันการละเมิดสิทธิทางแพ่งในไซเบอร์สเปซที่เป็นปัญหาอย่างยิ่งตามที่ผู้เขียนได้ศึกษาพบว่ามียู่ 3 ประเภทคือ การละเมิดลิขสิทธิ์ การละเมิดเครื่องหมายการค้า และการหมิ่นประมาท

จากสภาพปัญหาของการละเมิดทางแพ่งในไซเบอร์สเปซข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่ศึกษาว่ารูปแบบของการละเมิดดังกล่าวเป็นอย่างไร แตกต่างจากการละเมิดในรูปแบบเดิมก่อนหน้าจะมีการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างไร ตลอดจนศึกษาถึงทฤษฎีและพื้นที่ที่ก่อให้เกิดการละเมิด ตลอดจนศึกษาถึงเขตอำนาจศาลต่างประเทศที่ใช้ในการกำหนดเหนือการละเมิดทางแพ่งดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อจะได้ทำความเข้าใจว่าประเทศที่พัฒนาทางด้านอินเทอร์เน็ตไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา เยอรมนี ฝรั่งเศสและสิงคโปร์ ประเทศเหล่านี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้เขตอำนาจศาลของประเทศตนเองอย่างไร รวมถึงศึกษาจากตัวอย่างคดีที่มีเป็นจำนวนมากของประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้ในการอธิบายหลักเกณฑ์ว่าหากศาลไทยจะนำหลักดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับหลักการขยายเขตอำนาจศาลที่กฎหมายไทยมีอยู่เพื่อศึกษาว่ารูปแบบเดิมมีข้อดีข้อเสียอย่างไร ใช้บังคับได้ในระหว่างประเทศได้หรือไม่ และหากจะนำมาปรับใช้แล้วจะต้องนำหลักใดมาเป็นเกณฑ์

เมื่อได้ศึกษาข้อกฎหมายของประเทศต่างๆ ประกอบกับความขาดแคลนตัวอย่างของคำพิพากษาศาลฎีกาของประเทศไทยพบว่า การที่ระบบกฎหมายไทยใช้การขยายเขตอำนาจศาลตามมาตรา 4 ตรี ก่อให้เกิดการไม่ยอมรับในระดับระหว่างประเทศซึ่งก่อให้เกิดปัญหาตามมาอย่างมากรวมถึงความไม่สอดคล้องกับการขยายเขตอำนาจศาลในระดับสากลที่ใช้บังคับอยู่ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงระบบกฎหมายในเรื่องดังกล่าวให้เกิดความเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคการสื่อสารไร้พรมแดนด้วย

จากการศึกษาถึงปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงได้ขอเสนอแนวทางในการตีความหลัก
มูลคดีเกิดกับการกระทำความผิดฐานละเมิดทางแพ่ง เพื่อให้ศาลไทยมีเขตอำนาจครอบคลุมไปถึง
จำเลยที่ไม่ได้มีถิ่นที่อยู่ภายในรัฐและเป็นการกระทำละเมิดที่ไม่ได้ปรากฏว่ามูลคดีได้เกิดภายใน
ท้องที่ของศาลนั้น โดยการนำหลักเกณฑ์ของการขยายเขตอำนาจศาลของประเทศสหรัฐอเมริกา
มาปรับใช้ กล่าวคือเป็นไปตามหลักของการติดต่อเกี่ยวข้องกันเป็นอย่างน้อย (minimum contact)
ทั้งนี้การนำหลักเกณฑ์ข้างต้นมาปรับใช้กับระบบกฎหมายไทยอาจไม่มีความจำเป็นที่จะต้อง
ดำเนินการแก้กฎหมายแต่อย่างใด เพียงแต่ให้มีการตีความจุดเกาะเกี่ยวเพื่อใช้ในการเชื่อมโยงกับ
หลักมูลคดีเกิด ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของกิจกรรมภายในโลกไซเบอร์สเปซที่เกิดขึ้น

Abstract

Cyberspace or Internet is a computer networks that connected to each other enhancing communication speed. The technology provide great benefits in many aspects; however, its inevitably problems also happens in the cyberspace, in many means such as in communication, commerce and entertainment. The occurred problem can be avoided unless the users respect right of other netizens, i.e. the right owner and avoid initiating defamation. Nevertheless, the nature of internet usage allows the communicators to be anonymous; therefore, the right of netizen has been infringed. From this research, the infringement in cyberspace has been categorized into three ways; copy right infringement, trade mark infringement and defamation.

From the aforementioned reasons, the researcher aims to research on the characteristics of those three infringements and how different those would be, if any, comparing to the infringement arisen before an existence of the internet. Also this study will explore the relevant theories, area of cyberspace, and jurisdiction of foreign countries in which the regulations of cyberspace infringement is set. This research tends to create a clearer understanding from the modeled countries; such as United States, Germany and Singapore, who possess advance internet technology, in term of jurisdiction enforcement. Moreover, several cases in The United States have been studied in order to interpret the regulation and comparing to the national domestic jurisdiction law for advantage or disadvantage or international enforcement or if the same rules adopted in Thailand, are there any regulations to be depend on.

Comparing to other countries laws, including of the lack of judgments of High Court of Thailand, a Thai law system of jurisdiction expansion under the Article 4 Tri creates the disagreement between nations. This leads to international conflicts. Additionally, an un-correlation of the jurisdiction in the international level required immediate improvement to be responsive to the rapid changes in this world of borderless communication.

According to this research, the researcher would like to propose the principle of subject matter interpretation of the infringements. To obtain the jurisdiction of Thai court over a defendant who is not a resident and commit an action which has no subject matters presence in the state, Thai Court can adopt the principle of jurisdiction extension of the United States by referring to its minimum contact rule. Nevertheless, adopting minimum contact principle has no requirement of laws amendment though

the interpretation of subject matter should be reviewed as per the correlation of the nature of the activities in cyberspace.